

கணசேனுக்கு எம்.ஜி.ஆர் என்றாலே போதும். நாளெல்லாம் அவர் படங்களபை பற்றி, அவரது படப் பாடல்களபை பற்றி பசீகக் கொண்டயேரூப்பான. ஓரூ தடவபை என்னிடம் கட்டான 'இந்தியாவூக்குப் போவோமா?' என்றூ

'போய்...?'

'எம்.ஜி.ஆரபை பார்த்திட்டூ வரலாம்.'

'சலவூக்கு?'

'நான்தாறன்.. இஞ்சயேரூந்து சிப் கொண்டூ போனால் அங்கபை ஒன்றுக்கு இரண்டாக விக்லாம் வரககபை அங்கயேரூந்து பட்டூச்சாறி வாங்கிக் கொண்டூ வந்தால் இஞ்சபை நல்ல விலகைக்கு குடூக்கலாம். வாற காசூலபை பயணச சலவபை மூபிச்சூப் போடலாம். அப்பிபி.. இப்பிபி ஏதாவதூ கயபை கடிச்சால் அதபை நான ஏறகிறன்..'

கரூம்பூம் தந்து தின்பதற்கூ கபலியூம் தந்தால் வணேட்டாம் என்றூ சலல்லப் போகிறனே.

அவன் திட்டப்படியே ராமானூஜம் கப்பல் மபலமாக ராமலே வரம் போய், திருச்சி சனென்று அங்கிரூந்து சனெனபை வந்தோம். ஹொட்டல் எடூத்து தங்கிக் கொண்டோம்.

ஹொட்டலில் தங்கியிரூந்த பழூதலெல்லாம் அதிகமாக அவன் மூணூமூணூத்த பாடல், அரசகட்டளபை திரபைப்படத்தில் இடம் பறெற 'எத்தனபை காலம் தவயிரூந்தனே உனனபை காண்பதற்கூ..' என்ற பாடல்

புரட்சி நடிகர் இப்பொழுது புரட்சித் தலைவராக கோட்டயிலே இருந்தார். முன்னராவது எங்காவது ஒரு பட சப்டிங்கில் அவரைப் பார்க்க வாய்ப்பிருந்தது. இப்பொழுது சட்டசபைக் காபோக முடியும். சினிமாத் தியேட்டர்கள் கடவை திகள் என எங்கள் பொழுதுகள் போனதே தவிர எம்.ஜி.ஆரை பார்க்கும் வழி மட்டும் தரியாமல் இருந்தது. ஓவ்வொரு நாளும் நித்திரைக்குப் போகும் பொழுது கண்சேன் சொல்லுவான், 'இண்டையப் பொழுதும் வீணாப் போட்டது. வரவர நாள் குறைஞ்சு கொண்டு போகுது' என்று

ஒருநாள் வீதியில் போய்க் கொண்டிருக்கும் பொழுது எம்.ஜி.ஆரை பார்க்க வழி பிறந்தது. முதலமைச்சர் கலந்து கொள்ளும் பொதுக் கட்டடம் என்று ஒரு சுவரொட்டி எங்களுக்குச் சதீ சொன்னது. அது எதற்கான கட்டடம் என்று நினைவு இல்லலை. காமராஜர் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கட்டடமாக இருக்க வேண்டும். இடம் நேரம் போன்ற தகவல்களை சுவரொட்டியில் இருந்து எடுத்துக் கொண்டோம்.

சின்னையில் நாலு வீதிகள் சந்திக்கும் இடத்தில் அந்தக் கட்டடம் ஏற்பாடாகி இருந்தது. முதல் வரிசையில் நாங்கள் உட்கார்ந்திருந்தோம். யார் யாரோ எல்லாம் பசினார்கள். கண்சேன் அடிக் கடி சிரித்துக் கொண்டான். நகைச் சுவையாக யாரும் பசேவில்லையே எதுக்கு சிரிக்கிறான்? அவனையே கேட்டேன். 'எம்.ஜி.ஆர்' என்னபை பார்க்கிறார்' என்றான்'

கறுப்புக் கண்ணாடியடாக அவர் எங்கே பார்க்கிறார் என்று யாருக்கும் தரிய வாய்ப்பில்லை. அவரது உடன் பிறப்புகள் அவர் தன்னதைதான் பார்க்கிறார் என்று புளகாங்கிதம் அடையுது கொண்டிருப்பார்கள். அதில் கண்சேனும் ஒருத்தன்.

எம்.ஜி.ஆர் பசேயும் நேரம் வந்தது. கரகரத்த குரலில் பாசத்தோடு சொன்னார் 'என்ற தத்தின் ரத்தங்களான உடன் பிறப்புகளே...' எனது அருகில் இருந்த பாசமிகு உடன் பிறப்புகள் சந்தோச மிகுதியால் இருக்கையை விட்டு எழுந்து பிளாஸ்டிக் கதிரையை மலேவா தத்தில் எறிந்து மீண்டும் பிடித்து ஆரவாரம் சயெ தார்கள். இதனை நான் எதிர் பார்க்கவில்லை. கதிரைகள் என் மலே விழுந்து விடும்போது என் என்னுடைய தலையை இருக்கைகளாலும் மட்டிக் கொண்டு எதுக்கு முன் வரிசையை தடேபிப் போனேன் என்று நொந்து கொண்டேன்.

ஒரு வழியாக கண்சேன் ஆசை நிறைவேறியது.

நாட்டுக்குத் திரும்பும் போது மதுரை போய் அங்கு தங்கி, அங்கு கோயில், குளங்கள் என்று பார்த்துவிட்டு, ராமஸே வரம் போவதாகத் தீர்மானித்துக் கொண்டு மதுரை வந்தோம். எல்லாம் முடிந்து ராமஸே வரத்திற்குப் புறப்படும் நாள் வந்தது.

பெட்டிகளுடன் ரயில் நிலையத்திற்கு வந்தோம். 'சாரா ராமஸே வரமா?' கேட்டது ரயில் நிலைய அலுவலகர். 'லக்கஜே' முப்பது கிலோவாகு மலேலை எண்டால் சாரஜ் பண்ணணும்..'

'முப்பது கிலோ வராது.. 'கணஸே' சொன்னான்.

'நிறுத்துப் பாக் கணும்..'

நரேம் குறவைவாக இருந்தது. நிலமையைப் புரிந்து கொண்ட அலுவலகர், 'சரிசரி.. நிறுக்க வேணாம். நான் முப்பது என்றே எழுதி விடுறேன்.' பதிவுகளை நிரப்பி கைகளில் தந்து விட்டு அலுவலகர் சினை விட்டார். நாங்களும் எங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பெட்டியில் ஏறிக் கொண்டோம்.

காலையில் ராமஸேவரம் வந்து விட்டோம். இனி கப்பல் புறப்படும் இடத்திற்குப் போக வேண்டும்.

நாங்கள் வந்த ரயிலில் இருந்து இறங்கிய ஒரு குடும்பத்தைப் பார்த்து கண்சேன் சொன்னான். „பார். முப்பது கிலோதான் கொண்டு போறதுக்கு எலவுட். அவயைள் முன்னுற கிலோவுக்குக் கிட்ட கொண்டு வருயினம் போல இருக்கு. விசயம் தரையாமல் கொண்டு வருயினம். மாட்டுப் படப் போயினம்”

பெட்டிகளைத் தூக்கிக் கொண்டு ரயில் நிலையத்துக்கு வளியே வர முற்பட்ட போது, ஒரு அதிகாரி குறுக்கே வந்து நின்றார். அவர் கட்டை எல்லாம் காட்டினோம். 'எடை அதிகமாக இருக்கும் போல. ஏய் இங்கை வா.. இதை நிறுத்துப் பார்.. 'அருகில் இருந்த ஊழியருக்கு கட்டளை போனது. நிறுத்துப் பார்த்து விட்டு அவர் சொன்னார்,

'27 கிலோ சார்'

'இதிலை முப்பது என்று போட்டிருக்கே.. 'அதிகாரி முகத்தைச் சுழித்தார். பிறகு எங்களை நோக்கி, 'மஹிமா கிலோ என்னாச்சு..? 'எனக்குப் புரிந்தது. வில்லங்கம் ஒன்று இருக்கிறதென்று.

கணலே சொன்னான், 'வழியிலை சாப்பிட்டம்.'

'மஹிமா கிலோவையுமா சாப்பிட்டீங்க..? நம்ப முடியாது..'

'குறிப்பிட்ட எடையை விட அதிகமாக இருந்தால் தானே பிழை. இது குறவைவாகத் தானே இருக்கு.. 'நான் கட்டினேன்.

'நீ சும்மாயிரு... அவன் சாப்பிட்டான் என்று சொல்லுறான்.. அது என்னண்டு எனக்குத் தெரியணும்.. 'சொல்லிவிட்டு பெட்டியை இழுக்க முடியாமல் இழுத்துக் கொண்டு வந்த அந்த குடும்பத்தை நோக்கிப் போனார்.

என்னடா இது. பசோமல் பெட்டியை மதுரையிலையே நிறுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கலாமோ..? கண்சேனகைக் கட்டினேன்.

„சும்மாயிரு. கட்டைக் கொண்டு போனால் தானே பிழை. முப்பது கிலோவுக்கு குறையைத் தானே இருக்கு. சும்மா வரட்டுவாங்கள். இதுக்கெல்லாம் நான் பயப்பிடமாட்டன். நான் எம்ஜிஆர் ரசிகனாக்கும்' கணலே வீறாப்பாகச் சொன்னான்.

எம்ஜிஆர் ஆட்சிதானே நடக்கிறது. கணலே அவரது ரசிகனாச்சே. அவன் நம்பிக்கையோடு இருந்தான்.

எங்கள் பெட்டியை நிறுத்துப் பார்த்த ஊழியர் கிட்ட வந்து காதுக்குள் சொன்னார்.

'சாரூ.. பசோமல் ஐம்பதோ.. நஹோ தள்ளிட்டுப் போ சாரூ.. இப்பிடியே நின்னியின்னா.. கப்பல் போயிடும்.. இன்னகைக்குப் போற கப்பல் நாளகைக்குத் தான் வரும். நாளகைக்கு மறுநாள்தான் பயணம் போகலாம். அப்புறம்.. லாஜ்ஜிலதைதான் தங்கணும்.. அதுக்கு வேறையா காசு அழணும்..'

கணஸே என்னபைப் பார்த்தான். நான் கணஸேபைப் பார்த்தனே.

'அந்தா பாத்தியா?' ஊழியர் காட்டிய இடத்தபைப் பார்த்தோம். அந்தக் குடும்பம் ரயில் நிலையத்துக்கு வெளியே பெட்டியை இழுத்துக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தது.

'பாத்தியா.. அவங்களுக்கு அநுபவமிருக்கு.. கொடுக்கிறதைக் கொடுத்துட்டு பிரச்சினையில்லாமல் போறாங்கள் பாத்தியா..? இப்பிடியே நின்னுக் கிட்டிருந்தால் அப்புறம் துணுத்துரும்பு எல்லாம் காசு ககேகும் ஆமா..'

எம்ஜிஆர் ஆட்சியிலே கையிட்டா? கணஸே மூரண்டு பிடித்தான்.

„ஓருநாள் முன்னர் இஞ்சை வந்திருந்தால் நின்று வாதாடலாம். கப்பலபைப் பிபிக் கிறதற்கான கட்சி நேரம் வந்திருக்கிறம். எங்கள் அவசரம் அவயைக்கு நல்லாத் தெரியும். வேற வழியில்லை கணஸே'

கணஸே ஐம்பதை எடுத்து அவன் கையில் வைத்து 'இதகைக் கொண்டு போய் அவரிட்டை குடும்ப' என்றான்.

'அவருக்குச் சரி.. எனக்கு..?'

'இது என்னடா பகற் கொள்ளையா இருக்கு.. 'கணஸே கொஞ்சம் சத்தமாகவே சொன்னான்.

சற்றுத் தள்ளி நின்ற அதிகாரி அபிக்கடி எங்களபைப் பார்த்துக் கொண்டான். நேரம் போனால் கப்பலுக்குச் சிலை வதற்கு வண்டியும் கிடகை காமல் போகலாம். இந்தா வேண்டா வெறுப்பாக இன்னும்மொரு தாளகை அவன் கையில் திணித்து விட்டு நடந்தோம்.

கணஸேயின் பாரத்தாலோ என்னவோ குதிரை வண்டி மெதுவாகவே நகர்ந்தது. „குதிரகைக்குச் சாப்பாடு போடாறதயேயில்லையா?' என வண்டிக் காரனை அபிக்கடி நொந்து கொண்டான். கணஸே நிறைய எரிச்சலில் இருக்கிறான் என்பது புரிந்தது.

கப்பலில் பயணிக் கும் போது எம்.ஜி.ஆர் படப் பாடல்களையே கணஸே மூணுமூணுத்துக் கொண்டு வந்தான். ஓரு கட்டத்தில் என்ன நினைத்தானோ தெரியாது, „குறுக்கு வழியில் வாழ்வு தடேடும் குறுட்டு உலகமடா – இது கொள்ளையிப்பதில் வல்லமை காட்டும் திருட்டு உலகமடா..! என்று சத்தமாகப் பாட ஆரம்பித்துவிட்டான்.

- 0000

6.11.2015